

Ordfører at gøre Industriens og Haandværkets Mænd opmærksomme derpaa, saaledes, at de fremføre det, de endnu faa Anledning til at fremføre, under Hensyn til den Situation, der virkelig foreligger.

Den ærede Ordfører appellerede til mig, at jeg skulde være en ærlig Mægler i denne Sag. Jeg har fra Begyndelsen erklæret, at jeg vilde vise Forhandlingsvenlighed i denne Sag. Jeg har erklæret, at jeg skulde stille mig imødekommende, naar blot Retningen i Toldreformen blev bibeholdt, Retningen, som er den, at Toldbeskyttelsen, hvor den er for høj, som den er paa en Mængde Punkter, skal nedsættes og endvidere med Hensyn til de finansielle Sætsler, at man saa vidt muligt ophæver eller letter Tolden paa de Artikler, der forbruges af den store almindelige Befolkning, for i højere Grad at lægge den over paa de Varer, der forbruges af de mere velhavende. Naar Retningen i Toldreformen saaledes bliver bibeholdt, har jeg fra første Færd erklæret, at jeg skulde stille mig forhandlingsvenlig, og det vil jeg blive ved med til det sidste. Men jeg kan ikke paa nogen Maade gaa med til en Toldreform, der ikke klart og tydeligt gaar i denne Retning.

Det er, hvad jeg har at sige i Anledning af Ordførers Indledning af Debatten. Det er nu mit Haab, at det skal lykkes i Aar at gennemføre Toldloven, og at det Fællesudvalg, som bliver nedsat, vil gøre et godt og loyalt Arbejde i saa Henseende; hvad jeg kan hjælpe dertil, skal ikke mangle.

Jeg skylder det ærede Medlem for 2den Kreds (Bramsen) nogle Ord i Anledning af hans ret udførlige Tale i Gaar om Landbrugets Stilling overfor Beskyttelsen. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han ikke kunde forstaa, hvor jeg kunde sige, at Landbruget var negativt beskyttet. Jo, det kan jeg netop sige, naar jeg lægger Mærke til, hvad man i Andragenderne og i Motiveringen af Ændringsforslagene fra det ærede Medlems Partis Side kalder negativ Beskyttelse. Der taler man nemlig om negativ Beskyttelse, saa snart et Erhverv, der ikke har Beskyttelse, skal bruge til sin Virksomhed et eller andet, hvoraf der skal betales Told, og man kalder det endog negativ Beskyttelse, saa snart der kan paavises et Sted i Udlandet, hvor vedkommende Erhverv trives, og hvor Arbejdslønnen er saa væsentligt mindre, at det opvejer den Beskyttelse, der er her hjemme. Nu er Forholdet for Landbrugets Vedkommende jo det, at det med

Hensyn til den store Masse af sine Produkter, alt det, der betyder noget for det almindelige jævne Landbrug, ingen Beskyttelse har, medens den Plov, hvormed Landbrugerne skulle pløje Jorden, den Spade, de skulle bruge, de Rødkaber, de skulle benytte, altsammen er belagt med Told og saaledes bliver fordyret, og hele Livet for Landbruget og dets Arbejde er fordyret gennem Tolden. Og naar man gaar saa vidt, at man taler om negativ Beskyttelse for et Erhverv, saa snart det samme Erhverv i et andet Land betjenes af Arbejdere, der have lavere Løn, saa har for saa vidt det danske Landbrug ogsaa negativ Beskyttelse, thi de russiske Landarbejdere ere ikke saa godt lønnede som de danske. Derfor har jeg Ret til at tale om negativ Beskyttelse i denne Forbindelse, i hvert Fald i samme Forstand, hvori Andragenderne tale derom.

Men dernæst vilde det ærede Medlem vise, at selv om Landbruget ingen Beskyttelse har, har det en meget væsentlig Støtte fra Statskassens Side, der ganske opvejer den Beskyttelse, som Haandværk og Industri har. Ja, den Tale-kende vi jo godt. Vi have hørt den meget ofte — om de store Tilskud, som gives til Landbruget, og jeg skal lade det ærede Medlem, at han ikke lod noget uforsøgt for at føre dette Bevis. Han gik meget i Detailler, lige ned til Kedelpasserprøven og Prøven af Dampkedlers Spænding. Det ærede Medlem studerede først Finansloven og kom til det Resultat, at der paa den findes Bevillinger paa ca. 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Landbruget, hvortil der ikke findes noget tilsvarende for Haandværkets og Industriens Vedkommende. Jeg har ikke set det efter og skal derfor ikke gaa i Rette dermed, men blot sige, at selv om det forholder sig saaledes med dette Beløb, er dette jo ikke saa overordentlig meget til Ophjælpning og Støtte paa forskellig Maade af begyndende Virksomhed i Landbruget. I hvert Fald er det ikke noget, der kan sammenlignes med Værdien af den Toldbeskyttelse, som det ærede Medlem og hans Parti ønske for Industri og Haandværk. Det er oplyst, at de Forslag, her ere stillede fra Højres Side, i alt ville medføre en Forøgelse af Beskyttelsen, der vil fordyre de indførte Varer med 10 Mill. Kr. mere, end hvad jeg har foreslaaet — under Forudsætning af, at Indførselen holder sig konstant, hvad jeg senere skal komme tilbage til. Det maa lægges til den meget betydelige Beskyttelse, som allerede findes paa det Forslag, jeg har